

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

„A toto je zvesť, ktorú sme počuli od neho“.

Ján 1,5 -2,6

Napísal to Ján. Jeden z Ježišových učeníkov. Ten istý Ján, ktorý bol s Ježišom na „hore premenenia“. Muž, ktorý videl vzkrieseného Pána. Muž, o ktorom povedal Pán Ježiš, že nezomrie. Aj to sa splnilo – veď to, čo nám odovzdal v svojich listoch je živé a aktuálne.

List vznikol niekedy v rokoch 80-85 v Efeze, ešte pred vyhnanstvom na ostrov Patmos. Je bez adresy. Tu by sme mohli povedať, že bol všeobecný - pre všetkých kresťanov, ale slovo všeobecný nestačí. Je aj osobný, lebo Boh hovorí k človeku priamo – osobne. Ján v 1,5 -2,6 rozoberá otázku:

- Aký je tvoj vzťah s Bohom?
- Čo robíš s hriechom?

1. Aký je tvoj vzťah s Bohom?

V Zjavení 2. a 3. kap. Ján píše veriacim o strate prvej lásky, o vlažnom veriacom, o naoko živom kresťanovi. Pre Jána toto nie sú pocity alebo urážky. Chce, aby sme si uvedomili, ako žijeme. Často počujeme o osobnom vzťahu s Bohom. Ale chápeme to po svojom a myslíme si: „Bohu som dovolil

mať so mnou osobný vzťah.“ To je pravda, ale až potom, ako si uvedomíme, že najprv Boh dovolil nám mať osobný vzťah s ním. Ak by sme toto obišli, vyzeralo by to tak, ako by sme my robili milosť Bohu, že Mu dovolíme mať s nami vzťah. Ak je to však po poriadku, a my vieme, že Boh sa sklonil k nám, potom nás nijako nepodráždi ak nám Písmo spytuje svedomie, kladie otázky a ukazuje na naše chyby. Potom nebudeme k Božiemu Slovu ľahostajní, ale bude nám živé, ako aj živé je, lebo Duch Svätý nám ho oživuje.

Osobný vzťah neznamena súkromný. Znamená hlbší, bližší, intenzívnejší, než by sme mohli mať, keby sme k nemu mali obmedzený prístup, poradovník, predvolania a úradné hodiny.

Náš vzťah s Bohom má byť taký, aký je Boh a nie taký, akí sme my. My sa môžeme meniť, Boh nemusí. Preto Ján predstavuje Ježiša a hovorí, kto to je. To je základ. Ak nevieme, aký je Ježiš, nemôžeme vedieť ani kadiaľ išiel. Podľa toho, ako ľudia žijú okolo nás, môžeme s istotou povedať, či tieto veci majú v srdci. Pravda je však taká, že o Ježišovi má veľa ľudí skreslený obraz presne tak, ako o osobnom vzťahu.

Preto ak poznáš Ježiša nemôžeš si sťažovať, že niet o čom hovoriť.

Kto je kto a čo je čo?

2. Čo robíš s hriechom?

Ján spomína nejakých ľudí, čo klamú sami seba v otázkach správneho vzťahu s Bohom. Nestačí len chodiť s Ježišom a chodiť do zhromaždenia, ale patrí k tomu aj vyznávanie hriechu. Chodenie s Ježišom bez vyznávania hriechu je to, ak robíme Jeho klamárom. Myslíme si často, že Boh nechal vyznávanie úplne na nás. Nie je to však pravda. Vyznanie je dielo Ducha Svätého. Teda nie naše. Naše dielo je hriech. Sme autori svojho hriechu a ešte pri tom neschopní sa k nemu slobodne priznať. Vidíme všetky prekážky a dôvody hriechu ukrývať. Len Duch Svätý nám môže pripomenúť a odkryť zmysel opačného konania. Vyznávať hriech tak, že to nie je dielo Ducha Svätého, je len sebakritika, ktorá pred Bohom neobstojí. Sebakritika neobsahuje všetko a jej cieľom nie je zmierenie s Bohom. Uvedomme si, aké silné povzbudenie nám Ján dáva, aby sme vyznávali svoje hriechy. Píše, že máme obhajcu a prostriedok zmierenia.

3. Na záver teda pouvažujme, či si nezamieňame osobný vzťah s Bohom za súkromný vzťah s Bohom a či sme nezmenili vyznanie hriechov na sebakritiku.

Róbert Zachar

Fotky z Festivalu viery v Piešťanoch

Z o b s a h u

str. 2 Biskupov denník
str. 3 Verná Pánovi
str. 4 a 5 Festival viery

str. 6 Vývoj spiritaálov
str. 7 Slávnosti v našich zboroch
str. 8 O táboroch

Všeobecný úvod k modlitbe Pánovej

Pán Ježiš povedal učeníkom túto modlitbu po ich prosbe „Pane, nauč nás modliť sa...“ Lk 11,1 Dal im ju ako vzor a zachovala sa v Božom slove aj pre nás. Jeho túžbou však nebolo, aby sme sa ju naučili len bezmyšlienkovite odriekať, ale aby sme pochopili a používali celé jej bohatstvo.

Je zaujímavé, že v celej Novej zmluve nenájdeme doklad o tom, že by sa ju učeníci od slova do slova modlili alebo že by ju učili iných kresťanov modliť sa takýmto spôsobom. Nemusí to znamenať, že sa ju tak nemodlili, hovorí nám však o tom, že v doslovnom odriekaní nebola a nie je jej podstata. Podstata modlitby Pánovej spočíva v obsahu a usporiadaní jednotlivých prosieb.

Obsahovo môžeme jednotlivé prosby modlitby Pánovej nájsť v židovských predlohách modlitieb. Avšak originalita Ježišovej je v tom, ktoré prosby vybral, ako ich usporiadal a na čo položil dôraz.

Dnes sa pozrieme trochu zblízka len na usporiadanie prosieb, ktoré nám tiež čo-to napovie o tom, čo by sme mohli na tých našich modlitbách trochu „učesať“. Obsah necháme na neskôr. Tu máme teda štruktúru:

Otče náš...

3x BOH

Jeho meno, kráľovstvo, vôľa

4x ČLOVEK

chlieb, odpustenie, pokúšenie, zlý

3x BOH

Jeho kráľovstvo, moc, sláva

Amen

Ako vidíme, štruktúra Pánovej modlitby je veľmi odlišná od toho, ako väčšinou vyzerajú naše modlitby. My do veľkej miery začíname u seba, pri svojich potrebách, svojich problémoch... Modlitba Pánova však začína sústredením sa a starostlivosťou o Pána, Jeho veci a týmto sa aj uzatvára. Prosby za nás sú v tomto všetkom akoby „obalené“.

Možno by stálo za to sa dnes na chvíľu zastaviť a porozmýšľať, ako by vyzerala štruktúra tých našich modlitieb a premýšľať, či by sme niečo nepotrebovali „popraviť“.

Nakoniec dnešnej úvahy ešte citát Johna Wesleyho: „Neexistuje nič, za čo by sme Boha mali prosieť, nič, za čo by sme Ho mohli prosieť bez toho, aby sme Ho urážali, čo by nobsahovala táto súhrnná modlitba.“

Viera Hroncová

Na dovolenku do Guatemaly?

(1. časť)

Áno, zvyčajne sa tam na dovolenku nechodí a nie je to ani krajina, ktorá by oplývala turizmom a bola nejako zvlášť turisticky príťažlivá. Je to krajina veľmi chudobná a predsa krásna. Samozrejme, že ani my sme tam neboli na dovolenke, hoci v určitom slova zmysle by sa to tak aj dalo nazvať. Myslím totiž, že väčšina z nás by so mnou súhlasila, že hoci sme tam pracovali, v podstate sme si oddýchlí. Bola to príjemná zmena, našli by sa možno aj nejaké dobrodružstvá, hoci nie až tak veľmi. Všetko bolo starostlivo a bezpečne pripravené, takže pred väčšinou dobrodružstiev sme boli uchránení. V určitom slova zmysle možno škoda, hoci s týmto tvrdením by niektorí z tímu nesúhlasili, ale to je môj osobný názor...

No ale kto tam vlastne bol a čo tam robili, to sa dozvieme v budúcich číslach. Zatiaľ aspoň nejaké foto...

Tak „do čítania“ v budúcom čísle...

Denník nášho biskupa

To myslíš mňa?

Tú situáciu poznáte asi aj vy... Osoba, ktorá predsedá nejakému zasadaniu, hľadá do pléna s otázkou, kto by sa ujal danej úlohy. Všetky hlavy sa sklonia, ako keby odznela výzva na minútu ticha za zosnulého. Stále ticho...

Na tomto mieste chcem povedať svoje veľké ĎAKUJEM a doslova „Pán Boh zaplať“ všetkým tým, ktorí sú pripravení a ochotní prevziať úlohy a zodpovednosť. Na svojich cestách pravidelne spoznávam nových ľudí, ktorí v cirkvi spolupracujú a pretvárajú ju. Je to obrovské bohatstvo. Ľudia sú pokladom cirkvi. Cirkev žije z ľudí a s ľuďmi.

Ako sa asi cíti Boh, keď chce povolať ľudí, napríklad na plný úväzok za kazateľa či kazateľku? Či sa aj teraz sklonia hlavy za hlbokého povzdychu a tichého želania - nech to len nie som ja?

Potrebujeme Bohom povolaných a obdarovaných ľudí či už pre službu kazateľa / kazateľky alebo aj na inom poli práce, ľudí na plný úväzok i dobrovoľníkov.

Kto si tú závažnú otázku: „To myslíš mňa?“ kladie, je srdečne pozvaný na stretnutie „Exploration“ do Braunfels v Nemecku 10. – 12. novembra. Celé podujatie sa zameriava najmä na mladých ľudí. Viac informácií dostanete vo svojich zboroch.

Patrick Streiff, biskup
prel. filip

Verná Pánovi

Napriek tomu, že v Sklenom nemávali pravidelné zhromaždenia, sestra Margitka Ollerová obstála vo viere a je mi príkladom. Jej list je dôkazom, že i v poŕehnanej osemdesiatke, ktorej sa v októbri dožíva, nachádza záľubu v Božom Slove:

Mám sa, s Božou pomocou dobre, lebo „Boh nám je útočišťom a silou...“ Ž 46. Hoci som na začiatku roka prežila veľa nepríjemných chvíľ po operácii, predsa som Bohu vďačná, že ma z toho všetkého oslobodil a aj operácia sa podarila. My prežívame náš život raz v Sklenom, raz v Tepliciach. Dcéra Marienka tu má manžela, deti, vnúčatá, ale hlavne máme tu spoločenstvo Božích detí. Chodíme do Apoštolskej cirkvi.

Pri Božom slove a s Božím ľudom prežívame požehnané chvíle a učíme sa spoznávať z Božieho slova nové veci. Teraz na pokračovanie preberáme verše: „Vy ste kráľovský rod, sväté kňazstvo...“ Pri kazateľovej výzve obnoviť zmluvu som s radosťou išla dopredu a vyznala, že potrebujem obnovenie a posilnenie od Boha v mojej starobe, aby sa na mne naplnili slová Božie, že aj v šedinách ponese ovocie. Nech Pán rozleje požehnanie na všetky deti Božie, aby prišlo obnovenie a obživenie z moci Ducha Svätého.

Spomíname s láskou na každého z vás, koho poznáme a prajeme vám, aby ste počuli a porozumeli hlasu dobrého Pastiera a ochotne a s láskou ho nasledovali. „Buď verný až do smrti.“ Pozdravujeme aj mládež, všetkých, ktorí odovzdali život Pánovi Ježišovi, aby pokračovali v poznanej pravde.

Som vďačná za každého z vás. Pán Vám žehnaj a dávaj vám odvahu veriť aj neuveriteľným veciam. Láska a pokoj nech je so všetkými vami.

pripr. Tonka Halačiová

**Sestre
Margite
OLLEROVEJ**
zo Skleného
blahoželáme
ku krásnym 80.
narodeninám

s veršom Kol 3,16: „Slovo Kristovo
voch nech prebýva
vo vás bohaté...a vďačne spievajte
v srdciach Bohu.“

AKO KEBY SOM NEBOLA

Jarka Novotná

Delicie Nerková

Svet je strašne malý a ten metodistický ešte menší. Vďaka Bohu, že nás obklopuje Božie kráľovstvo a tak sa môžeme v tom malom svete stretávať v Ježišovom mene. A to sa mi stalo pred mnohými rokmi s Jarkou Novotnou z pražského zboru. Okrem manžela má dcéru Kláru s dvomi vnukmi a syna Radka, kazateľa v Litoměřiciach. Jarka pracuje v Majáku – komunitné centrum pre deti a mládež – ako poradca a psychoterapeut. Veľa píše – poviedky, verše, články o handicapovaných ľuďoch. Prispieva aj do Slova a život. Píše pod menom Delicie Nerková.

Čitatelia OHNISKA mali už možnosť stretnúť sa s týmto menom. V minulých rokoch sme uverejnili niekoľko jej básní zo zbierky Te Deum, vydané v r. 1991. V ďalších rokoch vyšli zbierky Jóbova svedčenie (2001) a Anjelské zvonenie (2003). Nová zbierka Pravdy a pocity a Siedmy deň, z ktorej je uvedený príspevok, je o svete medzi radosťou a bolesťou, nádejami a naplnením, medzi ja a ty. Nie je to vlastne aj náš svet? Rozmer, v ktorom trávime svoj deň, jeden ako druhý, je tu nezvyčajne rozšírený. Čo pre nás znamená siedmy deň? Často si uvedomujeme a precitujeme, čo znamená prvý deň. Občas vnímame, skôr už bez pocitov, aj druhý deň. Ale ďalšie dni, kto by ich v tom zmätku rátať. Čítame však: „Nauč nás počítať naše dni, aby sme múdre srdce získali“ (Ž 90,12). To, že Delicia hľadá deň siedmy, je odrazom tej dávnej pravdy. Siedmy deň sa nestratil. Čaká na nás.

Zbierky Delicie sa dobre čítajú, majú veľké písma kvôli ľuďom, ktorí zle vidia. Ona dobre pozná ešte jeden rozmer, ešte jednu veľkosť. Veľké písma neprehliadneme a dovoľujú nám vidieť nové detaily, ktoré by sme v slovách ani nehládali. Neutláčajú priestor okolo seba a nechávajú voľne dýchať aj okolité miesta. Slová dostávajú nový rozmer. Hoci ho vždy majú, nie každá sadzba ho dovolí vidieť.

A o to tu ide – aby sme videli, čo tu vždy bolo, a čo predsa často a zďaleka prehliadneme. Nie je to však rozmer nedorozumení diaľav. Práve naopak, videnie Delicie je plné dotykov, bezprostredného prežitku. Znie to síce paradoxne, keď hľadá doďaleka, nepozera nikde preč. „Moje ruky mi pomáhajú vidieť. A tak niekedy zbadám, čo nie je očiam dostupné.“ Možno práve preto, že tak často musí tpať, musí narážať, musí sa spoliehať na svojho vidiaceho psa Majdu, dokáže vidieť to, čo je dostupné, ale nie očiam. Jej vyznania môžu pomôcť nám, ktorí často musíme tpať, musíme narážať, musíme sa spoliehať. Lebo spoliehanie, to je viera.

M.Z.

Ako keby som nebola
Ako vôňa tratiacej sa trávy
na jesenných medziach a v záhradách
tak jemne a zádušne
stúpať k Božím oltárom
tam niekde hore
tam niekde nad oblohu

Ako lístie spaľované v októbrový deň
snáď pre ten vzdalujúci sa dym
snáď len tak
pre poriadok
chcem chytiť sa vetra
a neba
a hmlý

rovnako tajomne sa vytratíť
ako dážď
v ktorom nevidieť slzy
ako mesačný svet
čo v ňom vidieť ticho
Vyznanie
Uprostred mora
pýtaš sa na jazero
a ja odpoviem
Tak hlboké
ako láska môjho Otca
tak hlboké
tu niet

Uprostred pohoria
pýtaš sa na výšinu
a ja odpoviem
Tak vysoká
ako sláva môjho Otca
tak vysoká
tu niet

Uprostred púšte
pýtaš sa na pole
a ja ti odpoviem
Tak široké
aká je náruč môjho Otca
tak široké
tu niet

Uprostred sveta
pýtaš sa na domov
a ja ti odpoviem
Tak blízky
ako cesta k môjmu Otcovi
tak blízky
iný niet

Október je mesiac úcty k starším. Ďakujeme Bohu za svedkov viery, za bratov a sestry v našich zboroch.

„Ani keď zostarnem a zošedievim, neopúšťaj ma, Bože, kým neoboznámim s tvojím mocným zámerom všetky budúce pokolenia. Ž 71, 18

Festival viery 25.-27. august 2006

Piatok očami Paliho

Festival viery začal v mládežníckom duchu. Piatkový večer bol vyhradený mládeži a to bolo skutočne cítiť už od počiatku. Otvorenia programu sa zhostili naši bábkári, pod vedením Braňa a Janky (Šmolka a Bambi). Tento mládežnícky večer sa niesol v znamení rôznych prezentácií a spôsobov, akými je možné slúžiť a sprostredkovať evanjelium dnešnej mládeži. Na programe bolo možné vidieť divadelnú scénu mládežníkov z Trnavy, tancom prispela mládež a deti zo zboru v Sládkovičove a rôzne „finty“ v podaní bossa Misijného strediska Effatha - Filipa. Božím slovom sa prihovoral brat Bolay, ktorý bol aj hlavným hosťom Festivalu viery. Vrcholom večera bolo očakávané vystúpenie skupiny „Azusa street“, pod vedením Riša Kráľoviča (rozhovor v ďalšom čísle). Skupina „Azusa street“ to poriadne „roztočila“, a tak mládežnícky večer nabral skutočne „grády“. Piesne plné energetickej modernej hudby so zmysluplnými textami, rozhýbali takmer každého mladého človeka v stane: My sme tá generácia, ktorá zmení tento svet, ktorá na to má... Decibelmi sa nešetrilo až do 21:45, keď prišlo k oficiálnemu ukončeniu koncertu a mládežníckeho večera.

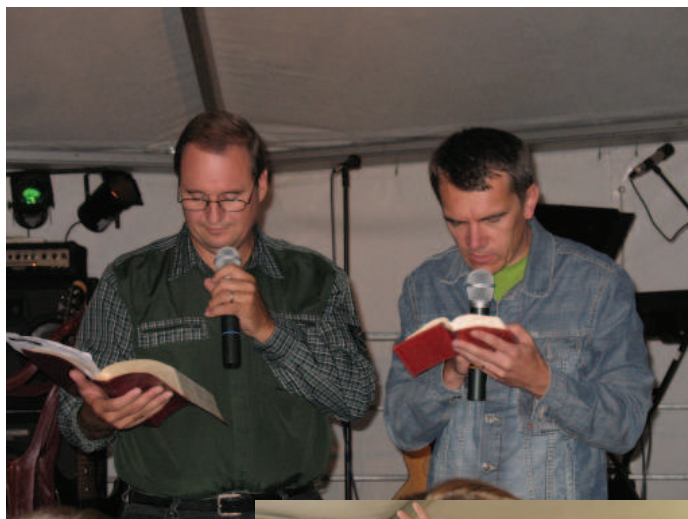

Sobota a nedeľa očami Mileny

V sobotu ráno nás v chvále viedla Bratislava a Bystrica. V prednáške „Ako dostať ryby do rybníku?“ brat Bolay aj z vlastných skúseností poukázal na to, že najlepšou evanjelizáciou je osobný vzťah. A potom - návada musí chutiť rybám, nie nám! (Hovoríme témy a spievame piesne, ktoré oslovia ľudí alebo ktoré sa páčia nám?)

Poobede si mohli účastníci vybrať seminár br. Bolaya, V. Sirkovského s Filipom alebo divadlo „Červená Čiapočka.“ Večerná evanjelizácia začala piesňami skupiny zo Sládkovičova.

Počuli sme dve napínavé svedectvá a videli počítačovú prezentáciu zborov, ktorú pripravil br. Procházka. Po evanjelizačných piesňach skupiny LTD pokračoval kázňou a výzvou nasledovať Ježiša misionár Mark Bruner.

Festival viery 25.-27. august 2006

Nedeľné bohoslužby

boli plné piesní a vďaky. Chválili sme Pána so skupinou z Petržalky, ale i s mládežou z Piešťan. Milo ma prekvapilo, keď piesne seniorov (Každý deň, Som vykúpený, Bol to môj nádherný deň) radostne spievalo skoro celé zhromaždenie. Brat Bolay prakticky ukázal, čo to znamená zložiť bremeno a vinu, keď kázal na text: „Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa... Na lístočky sme mohli napísať jednu vec, ktorá nás ťaží a priniesť ju dopredu akoby pred kríž. Zo začiatku nešiel nikto, ale postupne prichádzalo viac a viac ľudí. Brat Bolay povedal: „Neviem, čo je na vašom lístočku, ale Ježiš je tu na to, aby sa o to postaral. Možno ten problém nevyrieši naraz, ale ponesie to bremeno s nami.“

Myslím si, že tento Festival bol úplne iný ako prvý v roku 2002, ale bol tiež výborný. Členovia evanjelizačného výboru sa striedali vo vedení. Program bol skutočne bohatý a pútavý. Českú ECM zastupoval br. Frankovský ml., čomu sme boli veľmi radi. Už teraz sa tešíme na ďalšie festivaly, európsky o rok v Bratislave (1.-5. augusta 2007) a česko-slovenský v roku 2008.

Vývoj spirituálov

Prvých černochoch priviezli do Ameriky niekedy okolo roku 1609, kedy niekoľkých za jedlo vymenili holandskí piráti, ktorí sa dostali k americkým brehom. Na známej lodi Mayflower, ktorá priplávala do Ameriky v roku 1620 čierni otroci údajne neboli. To je však diskutabilné, pretože angličtina vtedy nerozlišovala medzi pojmom otrok a služobník. Navyše množstvo bielych ľudí sa do Ameriky dostalo tak, že za nich niekto zaplatil cestu a oni sa v Amerike predali do služby, aby dlh splatili. V takých prípadoch sa vraj postavenie bieleho a čierneho služobníctva príliš nelíšilo. Mnohí belosi sami seba predali do otroctva, aby mohli zaplatiť za vlastnú dopravu do Nového sveta. Koncept otroctva sa vyvinul okolo roku 1660. Otroctvo bolo dedičné, čiže z detí otrokov boli automaticky tiež otroci.

Za otroka sa v tom čase platilo zhruba 27 dolárov, pričom mzda anglických robotníkov činila približne 70 centov za deň. Na otroka platili prísnejšie zákony, za istých okolností bolo možné ho zabiť. Tvrdá práca na bavlníkových a tabakových plantážach spolu s krutými telesnými trestami robila zo života černochoh peklo. Možno sa pýtať, ako sa spolu zlučovalo otroctvo a povestné americké kresťanstvo. Medzi samotnými Američanmi na to boli rôzne názory. Faktom je, že v Biblii nájdeme mnoho odkazov, ktoré sa týkajú otroctva. Je však potrebné čítať ich v kontexte danej doby, navyše starozmluvní otroci slúžili šesť rokov a na siedmy rok boli prepustení.

Černosi postupne prijímali vieru svojich bielych pánov. Konali vlastné bohoslužby. Pretože to však belosi spočiatku neradi videli, stretávali sa černosi často vonku

a potajomky. Z kresťanskej viery černochoh najviac zaujala časť, ktorá hovorila o slobode a vyjdení z otroctva. Taktiež ich zaujalo, že belosi v kostole spievajú. Začiatkom 18. storočia sa po celej Amerike šíril spevník duchovných piesní Dr. Isaaca Wattsa. Černochoh obzvlášť zaujal spôsob spracovania kostolných piesní, kedy predspevák - kňaz čosi zaspieva a ostatní to opakujú. Táto forma bola černochoh známa z Afriky. Rovnako dobre rozumeli tomu, že ide o modlitbu. Pre Afričanov mal spev takpovediac výhradne sakrálny charakter – keď si spievali, modlili sa. Ako zmes afrických tradícií a bielych kostolných žalmov začali vznikať spirituály.

Typické črty spirituálov:

Technika call - response („dialóg“ medzi predspevákom a ostatnými)

Unisono (jednohlasné spievanie)

Tlieskanie, prípadne dupanie, ktorým černosi nahradzovali bubny. Tie používať nesmeli.

Spirituály reflektovali situáciu otrokov, Preto často pojednávajú o trápení na tejto zemi (sorrow songs), prípadne o tom, že sa spevák teší do neba. Nebo však často znamenalo iba svet po zrušení otroctva. (jubilee songs). Poslednou skupinou spirituálov boli tie, ktoré slúžili ako kód, prípadne tajný jazyk a priamo nabádali na útek z otroctva, prípadne dávali rady, ako to urobiť. Tie pochádzali z obdobia, kedy fungovala tzv. Railroad Underground, čiže podzemná železnica. Bola to sieť polotajných ciest a úkrytov, ktoré slúžili otrokom z južných štátov pri úteku do severných štátov, kde bolo otroctvo zrušené skôr. Napríklad spirituál Wade In The Water radil otrokom, aby utekali cez

vodu. Dôvodom (v spirituále nevypovedaným) bolo, aby človeka nevystopovali psy. Podobne známy spirituál Swing Low, Sweet Chariot sa vzťahoval k tomu, že otroci často utekali v krytých kočiaroch.

V 20. – 40. rokoch 19. storočia sa začalo medzi bielymi aj čiernymi šíriť takzvané Veľké prebudenie, čiže Great Awakening. Ľudia sa začali obracať k Bohu a dávali mu svoje životy. Pre toto obdobie boli typické veľké zhromaždenia pod šírým nebom, prípadne v stanoch, ktoré boli veľmi živé a emocionálne. Tu sa mohla výrazne prejavovať povaha černochoh, pre ktorých je vyšší stupeň emotionality prirodzený. Došlo tak k zmiešaniu bieleho a čierneho hudobného prejavu.

Na stanové zhromaždenia, kde bolo zlé osvetlenie a mnoho účastníkov nevedelo čítať, sa staré kostolné piesne veľmi nehodili. Preto začali vznikať jednoduchšie piesne s refrénom, ktoré sú ovplyvnené formou spirituálu - **vznikol biely spirituál**.

Spirituály ako také po zrušení otroctva v roku 1865 stratili význam - už nie je potrebné spievať o túžbe po slobode, pretože slobodu otroci nadobudli. Na druhej strane si však spirituály nachádzajú cestu na belošké koncertné pódia. Značne k tomu prispela skupina študentov z americkej černošskej Fisk University, ktorí sa v roku 1871 vydali na turné po Spojených štátoch za účelom získať podporu pre svoju univerzitu. Mali obrovský úspech. Spirituály upravili a prispôbili bielemu publiku a tak podnietili záujem o černošskú hudbu.

zdroj: <http://www.gospeltrain.cz>

wé-wéé-wééé

MINIRUBRIKA O ZAUJÍMAVÝCH
A UŽITOČNÝCH WWW-
STRÁNKACH.

MÔŽEŠ SEM PRISPÍEŤ AJ VLASTNÝMI
ODPORÚČANIAM, KTORÉ
ČAKÁME NA ADRESE
effatha@umc.sk !

Dnes odporúčame:

www.letusteachkids.com

Učme deti....pretože rastú tak rýchlo
– je názov a aj heslo dnes ponúkanej
web-stránky.

Okrem množstva nápadov a internetového obchodu tu možno nájsť opäť
FREE STUFF

na stiahnutie, ako napr. scénky pre bábk, predmetové lekcie a tematické vyučovanie pri príležitosti rôznych kresťanských sviatkov.

Ach, opäť tá angličtina...

filip

Konalo sa...

80. výročie založenia zboru

Slávnosť „Pozri, čo Pán učinil“ sa konala v Seredi 16.-17. júla. V sobotu sa zdieľali niekoľkí kazatelia, ktorí v zbore slúžili (J. Červeňák, P. Procházka, J. Zajíc), ale i bratia z Jenkoviec, Mark Bruner a domáci. Tešíme sa zo všetkých, ktorí prišli z Prahy, Jihlavy, Bratislavy, Michaloviec, Mníšku a nášho okolia, aby s nami ďakovali Bohu za to, čo učinil.

Milena Belková

Otvorenie

modlitebne

Po niekoľkých rokoch misijnej aktivity vo Veľkých Kapušanoch (farnosť Slavkovce) sme mali možnosť zúčastniť sa slávnostného otvorenia modlitebne v nedeľu 24. septembra pre miestnu skupinu veriacich. Bola to pekná, regionálna slávnosť, ktorej sa zúčastnili zástupcovia všetkých východoslovenských zborov a misijných staníc (Jenkovce, Košice, Michalovce, Mníšek n. H., Slavkovce, Veľké Kapušany) a zo zboru Bratislava – Petržalka. Kazateľka S. Francisti vyjadrila v slove poďakovanie Pánu Bohu i ľuďom za túto úžasnú milosť, ktorá je zároveň výzvou k usilovnej práci na Božej vinici. Prajeme novému zboru, aby bol požehnaný a požehnaním pre svoje okolie. Modlíme sa za Vás!

P. Procházka, predseda Rady ECM SO
str. 7

Ďakujeme za prázdniny...

Letný tábor Inovce

24. až 29. júla sme mali tábor pre mládež a deti z nášho zboru a okolia. Konal sa v malej dedinke Inovce, pod posledným kopcom, za ktorým je Ukrajina. Spolu nás bolo 16 a prežili sme krásny čas s Pánom, zábavu, dobrodružstvá a vzájomné obrusovanie. Na tábore sa podieľali niekoľkí členovia zboru a pomáhali, kde bolo treba. Sme radi, že aj mesto Michalovce prispelo finančne na túto akciu. Na záver tábora sme sa všetci zhodli, že sem prideme aj cez zimu. Dúfam, že sa nám to podarí.

Robo Zachar

Trojdnový tábor v Mníšku nad Hnilcom

V posledných prázdninových dňoch (22. - 24. augusta) sme spolu so štyrmi dorastencami (Ivka Vozárová a Zuzka Lengyelová z Košíc + Alexandra Francisty a jej priateľka Kristína z Piešťan) zorganizovali denný tábor pre deti z Mníšku nad Hnilcom.

Hlavný program s hrami, súťažami, biblickou lekciami, učením nových piesní a bibl. veršika sa odohrával vždy od 10⁰⁰ zhruba do 12⁰⁰ na miestnom ihrisku – Tanzplatzi. Poobede od 14³⁰ resp. od 15⁰⁰ sme mali športové popoludnie, kde sme s deťmi hrali futbal, volejbal a menšie deti s pomocou vedúcich robili nejakú ručnú prácu, ktorá nadväzovala na doobedňajšie vyučovanie. Bežne chodilo na tieto stretnutia 20-35 detí a prvý deň ich došlo vyše 40. Vyvrcholením bol posledný deň tábora, kde sme deti skúšali všetko, čo sa naučili a zapamätali si počas týchto troch dní – všetky veršiky, to, čo zaznelo v biblických lekciami; hodnotilo sa aj to, či súťažiaci nevyrušovali, ale ticho sedeli. Súťažilo sa naozaj o atraktívne ceny a víťaz získal MP3 prehrávač THOMSON LYRA.

Týmto táborom sa nám podarilo osloviť deti, ktoré ináč nechodia na naše kluby. Pre 4 dorastanky, ktoré nám vypomáhali, boli tieto dni silným povzbudením, ako byť užitočne zapojení v službe pre Božie kráľovstvo.

Milan a Hilda Lorincovci

Viete, že:

- ☐ 20. - 22. októbra organizuje Royal Rangers a br. Vojto Sirkovský v Častej víkendovku pre dorast a mládež?
- ☐ v Michalovciach bude 29. októbra slávnosť 10. výročia založenia zboru?
- ☐ 4. - 5. novembra organizuje M. Tagaj a J. Kremský stretnutie bývalých stanovákov v Seredi?
- ☐ Konferencia metodistickej mládeže sa koná 10. - 12. novembra v Znojme?

Dary na Ohnisko:

Do 24. 9. 2006 prispeli:

Mančíková Jana
Procházka Pavel
Zbor Bratislava-mesto
Spolu: 1.800,- Sk

Srdečne ďakujeme!

Navštívte naše internetové stránky:

www.umc.sk
www.bratislava.umc.sk
www.bystrica.umc.sk
www.jenkovce.umc.sk
www.petrzalka.umc.sk
www.sered.umc.sk
www.trnava.umc.sk

Básnik a viera

Básnici, čo neokúsia vieru
nemajú o čom písať
Viera je krásna
Veriť v Pána Ježiša
z úprinného srdca
Je žiara jasná
v živote plnom
neistôt

Viliam Rác

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel/fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne
jedenásťkrát v roku.
Nákklady na jedno číslo sú 12,- Sk + poštovné.
Náklady na jedno číslo sú 12,- Sk + poštovné.
Príspeiev môžete na č. účtu Unibanky:
2127726/1200
VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou.

Ďakujeme.

Redakčná rada:

šéfredaktor:
redaktori:
Milena BELKOVÁ
Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Filip VESELÝ
Marta ZÁLESKÁ
Jana POLÁKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ

distribúcia:
design: